

Alter Rebbe
Likkutei Torah
Parshas Shlach - וישלח יהושע

Introduction

This discourse, attributed to the **Alter Rebbe** — Rabbi Schneur Zalman of Liadi (1745–1812), founder of Chabad Chassidus and author of the *Tanya* and *Shulchan Aruch HaRav* — explores the inner meaning of the two sets of spies: those sent by Moshe and those sent by Yehoshua. Living in Liozna and later Liadi, under the mentorship of the Maggid of Mezritch, the Alter Rebbe developed a profound system of contemplative Divine service, emphasizing intellectual meditation and emotional refinement. In this teaching, he uses the imagery of "spies" to examine the soul's garments—thought, speech, and action—and how one must relate to their spiritual integrity.

(א)

And Yehoshua sent from Shittim two men, spies, secretly, saying: Go and see the land and Yericho, etc.

**וישלח יהושע מן-השטים שנים אנשים מרגלים
 מְרַשׁ לְאֶמֶר לְכֹו רְאוּ אֶת-הָאָרֶץ וְאֵת יְרִיחוֹ:**

And behold, surely Yehoshua did not do this of his own mind, only that Hashem commanded him, therefore.

והנה בודאי לא-עשה יהושע מדעתו רק שהשם צוהו
 על-כן:

But with the spies that Moshe sent, it is written: “Send for yourself” (Numbers 13:2), and our Sages said: “According to your understanding — I am not commanding you.”

ובמרגלים ששלח משה כתיב שלח לך ואמרו רז"ל
 לדעתך אני איני מצוה:

To understand this matter — that in all of Eretz Yisrael Hashem did not command the sending of spies, except in Yericho, which was the lock of Eretz Yisrael, as it is written: “And Yericho was shut up...” (Joshua 6:1).

להבין ענין זה שבכל-ארץ ישראל לא צוה השם
 לשלח מרגלים רק ביריחו שהיתה מנעולה
 של-ארץ-ישראל כמשפכות ויריחו סגורה וגו':

And in it dwelled people from all the nations, as it is written: “The Hittite, the Amorite, etc.” — all the masters of Yericho, etc., they were all included there, for it was the inclusive essence of Eretz Yisrael.

ובה היו דרין מכל-האומות כמה-שפכות החתי האמרי
 וגו' כל-בצלי יריחו כו' שנתכלו בה שהיתה כללות
 ארץ ישראל:

And to understand this matter — how this concept exists in every Jew, that in his personal aspect of “Yericho,” he requires spies, but in his other aspects of Eretz Yisrael he does not need spies —

ולהבין ענין זה איך ענין זה הוא נמצא בכל-ישראל
 שבבחינת יריחו שלו הוא צריך מרגלים ובבחינת
 שאר-ארץ-ישראל שלו אינו צריך מרגלים:

Behold, it is written: “And Avraham was old, advanced in days...” (Genesis 24:1), and the Zohar explains: that he became clothed in the days — for the days are garments given to the soul.

הנה כתוב ואברהם זמן בא בימים וגו' ופרש בזהר
 שנתלבש בימים שהמים הם בחינת לבושין הנמנים
 לנשמה:

And each one is given the span of his life according to what he needs for garments, as it is written: “Days were formed...” (Psalms 139:16).

וכל-אחד נתן לו שני תניו כפי מה-שצריך ללבושין
 כמה-שפכות ימים יצרו:

Alter Rebbe
Likkutei Torah
Parshas Shlach - וישלח יהושע

And this is through the Torah and mitzvot that a person engages in during his days — and each day that one neglects Torah and mitzvot, something is missing from the garment of the soul, in proportion to that neglect.	והִנֵּנוּ עַל־יְדֵי תוֹרָה וּמִצְוֹת שֶׁהָאָדָם עוֹסֵק בְּיָמָיו וְכָל־יוֹם שׁוֹבֵיטֵל תּוֹרָה וּמִצְוֹת חֹסֵר מִן־הַנִּשְׁמָה הַלְבוּשׁ כְּפִי עֶרְךָ הַבְּטוּלָה:
And to understand the concept of garments — and why the soul needs garments so that it not be naked — and also why this matter is written in the Torah to inform us of this.	וְלִהְיוֹת עֲנֵנָּה הַלְבוּשִׁין וְלָמָּה צָרִיכָה הַנִּשְׁמָה לְלְבוּשִׁין שֶׁלֹּא תִהְיֶה עֵירֻמָּה וְגַם לָמָּה נִכְתָּב עֲנֵנָּה זֶה בַּתּוֹרָה לְהוֹדִיעֵנוּ זֹאת:
And the matter is: behold, we say every day “We will sanctify You (נְקַדִּישְׁךָ),” and this is, on the surface, wondrous — to say such a thing about Hashem, Who is holy and sanctified by Himself.	וְהַעֲנֵנוּ הוּא דְהִנֵּה אֲנַחְנוּ אוֹמְרִים בְּכָל־יוֹם נְקַדִּישְׁךָ. וְלִכְאוּרָה הוּא נִפְלֵא לומר כֵּן עַל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שֶׁהוּא קָדוֹשׁ וּמְקֻדָּשׁ בְּעַצְמוֹ, וְאִיךָ אֲנוּ אוֹמְרִים שֶׁאֲנַחְנוּ מְקַדְּשִׁים אוֹתוֹ.
And furthermore — why do we say “Holy” three times (קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ) — this specific number?	וְגַם לָמָּה אוֹמְרִים ג' פְּעָמִים קָדוֹשׁ בְּמִסְפַּר זֶה דּוֹקָא
But behold — the Torah was given to us through three aspects: thought, speech, and action. For there are mitzvos that depend on speech alone, and some that depend on thought alone, and others that depend solely on action.	אֲבָל הִנֵּה הַתּוֹרָה נִתְּנָה לָנוּ בִּשְׁלֹשָׁה דְבָרִים שֶׁהֵם מַחֲשָׁבָה דְּבוּר וּמַעֲשֶׂה, שְׂכֻמָּה מִצְוֹת תְּלוּיִים בְּדְבוּר לְבַד, וְכֻמָּה מִצְוֹת תְּלוּיִים בְּמַחֲשָׁבָה לְבַדָּה, וְכֻמָּה מִצְוֹת תְּלוּיִים בְּמַעֲשֶׂה לְבַד.
And on the surface, a person might err and think that the revelation of G-dliness that is revealed in action is not equal to that which is revealed in thought or speech — since the level of action becomes more coarse and physical, even into the inanimate, like silver or copper used in the act of charity.	וְלִכְאוּרָה יִטְעֶה הָאָדָם לוֹמַר שֶׁאֵין בְּחִינַת גִּילּוֹי אֱלֻקוֹת הַמִּתְגַּלֶּה בְּבְחִינַת מַעֲשֶׂה שֶׁנֶּה לְבְּחִינַת גִּילּוֹי אֱלֻקוֹת הַמִּתְגַּלֶּה בְּבְחִינַת דְּבוּר וּמַחֲשָׁבָה, שֶׁבְּחִינַת מַעֲשֶׂה הוּא מִתְעַבֶּה וּמִתְגַּשֵּׁם יוֹתֵר, גַּם בְּבְחִינַת דּוּמָם כֶּמוֹ כֶּסֶף וּנְחוֹשֶׁת מִמַּעֲשֶׂה הַצְדָּקָה
But in truth, it is not so — for everything is equal before Him, may He be blessed. For “all before Him is as nothing” (Daniel 4:32), and there is no distinction before Him between upper and lower realms, for all is as nothing in relation to Him.	אֲבָל בְּאֵמֶת אֵינוֹ כֵּן, כִּי הֵכָל שֶׁנֶּה אֵצֶל יִתְבָּרַךְ, כִּי כָּלֵא קַמִּיָּה כָּלֵא חֲשִׁיב (דְּנִיָּאל ד':ל"ב), וְאֵין הִפְרָשׁ אֵצֶל בֵּין עֲלִיּוֹנִים לַתַּחְתּוֹנִים מִכֵּיּוֹן שֶׁהֵכָל כָּאֵין נִגְדוּ, כִּי הוּא יִתְבָּרַךְ אֵין־סוּף וְאֵין עֲרוּךְ אֵלָיו יִתְבָּרַךְ.
And this is what we say: “And the Holy One in the heavens and on the earth” — [see also what is written on this in Parshas Re'eh, on the verse “After Hashem your G-d you shall walk, and Him you shall fear...” (Deuteronomy 13:5)].	וְנֵהוּ מֵה שְׂאוֹמְרִים וְהַקְדוֹשׁ בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ [וְרֹאֶה מֵה שִׁכְתוּב מִנֵּה בְּפֶרֶשׁת רֹאֶה עַל פֶּסוּק "אַחֲרֵי ה' [אֱלֹהֶיכֶם תֵּלְכוּ וְאֹתוֹ תִירָאוּ" דְּבָרִים י"ג:ה']
Meaning, that the level of Heaven and the level of Earth are equal before Him, for He is holy and separate from them — even though He gives life to them all and brings them all into being.	כְּלוּמַר שֶׁבְּחִינַת שָׁמַיִם וּבְחִינַת אָרֶץ שֶׁנֶּה אֵצֶל יִתְבָּרַךְ, כִּי הוּא קָדוֹשׁ וּמִבְדֵּל מֵהֶם אִף שֶׁהוּא מַחְיֶה אֶת־כּוֹלָם וּמַהְיֶה אֶת־כּוֹלָם:

Alter Rebbe
Likkutei Torah
Parshas Shlach - וישלח יהושע

The vitality [He gives them] is in the manner of “running and returning” (רצוא ושוב), etc.	התנית היא בבחינת רצוא ושוב כו':
And behold, the drawing down of vitality from His holiness is done through Yisrael, as it is written: “And who is like Your people Israel — one nation on earth?” (II Samuel 7:23).	והנה המשכת החיות מקדושתו יתברך נעשית על-ידי ישראל כמו שכתוב "ומי כעמך ישראל גוי אחד בארץ" שמואל ב' ז' כ"ג:
Meaning — that even on earth below, they draw down the level of “One.”	פירוש שאפילו בארץ ממש ממשיכים בחינת אחד:
And therefore we say “Holy” three times — to draw down His holiness into these three aspects: thought, speech, and action, which correspond to the three levels of the soul — Nefesh, Ruach, Neshamah (נפש רוח נשמה).	ולכן אומרים ג' פעמים קדוש להמשיך קדושתו בג' בחינות אלו מחשבה דבור ומעשה שהן ג' בחינות הנשמה נפש רוח נשמה:
[See what is written on this above on the verse “And now, may the power of the Lord be great...” (Numbers 14:17)].	וראה מה שכתוב מזה לעיל על פסוק "ועתה יגדל נא" [במדבר י"ד: י"ז]
For in all of them is drawn down the level of “Holy” — that is, through engagement with Torah and mitzvos in the three aspects [of the soul], which are garments for the soul.	שככלם נמשך בחינת קדוש דהינו על-ידי עסק התורה והמצוות בג' בחינות אלו שהן בחינת לבושין לנשמה:
So that the soul may receive pleasure from the radiance of the Shechinah — that is, to become included in “One.”	שתוכל הנשמה להנות מזיו השכינה דהינו להכלל באחד:
Whereas when it is naked, without garments, it cannot become included in “One,” since it is a created being — and every created being comes into being and perishes, and is exceedingly distant from the level of “One.”	מה שאין-כן כשהיא עירם בלי לבוש אינה יכולה להכלל באחד מאחר שהיא בחינת נברא וכל-נברא הנה ונאסד ורחוק מאד מבחינת אחד:
Therefore, it needs garments — meaning thoughts of Torah and mitzvos, which are garments that clothe the soul and surround it from its head to its feet.	לכן צריך לבושין הינו מחשבות תורה ומצוות שהם בחינת לבושין שמלבישין הנשמה ומקיפין אותה מראשה ועד-רגלה:
And they are drawn from the level of “One,” so that thereby the souls will be able to be included in “One.”	והם נמשכים מבחינת אחד שעל-ידי-זה יוכלו הנשמות להכלל באחד:
And this is [the meaning of the verse] “And the soul of my master shall be bound in the bundle of life with Hashem” (I Samuel 25:29) — that just as one binds his silver in a pouch, so shall the soul be bound in the bundle of life.	וזהו "והייתה נפש אדני צרורה בצרור החיים את ה'" (שמואל א' כ"ה: כ"ט) דהינו כמו שאדם צורך בספו בקרטס בוד תהיה נפשו צרורה בצרור החיים:
Meaning — that it should surround and clothe it in the garment and bundle of life, to become included in “One” with Hashem.	דהינו שיקיפנו ונלבישנו לבוש וצרור החיים להכלל באחד את-ה':

Alter Rebbe
Likkutei Torah
Parshas Shlach - וישלח יהושע

[See also regarding “bound in the bundle...” in Chagigah 12b: “The seventh heaven is called Aravos...”; and what is written in the explanation of the verse “This was the dedication of the altar”; and in Shabbos 152b, Midrash Rabba on Ha’azinu, and Parshas Naso, end of section 11 on the verse “May He guard you”; and in Koheles Rabba on the verse “Who knows the spirit of man”; and in Zohar Vol. I Vayeira 106b, Terumah 142b, 178b, Vayikra 25a, Metzora 55a, Acharei 71b; Pardes, entry “Tzeror”; and Maareches HaAlef-Beis, letter Tzaddik, section 20.]	וראה מענין "צורורה בצרור כו" בנמרא חגיגה דף י"ב ע"ב: "ערבות שבו כו"; ומה שכתוב בביאור על פסוק "זאת חגבת המזבח"; שבת קנ"ב ע"ב; רבה על האזינו; נשז' סוף סימן י"א "וישמרה"; קהלת רבה על פסוק "מי יודע רוח בני האדם"; זהר ח"א וירא ק"ו ב'; תרומה קמ"ב ע"ב, קע"ח ע"ב; ויקרא כ"ה א'; מצרע נ"ה א'; אחרי ע"א ב'; בפרד"ס ערך "צרור"; ובמארכת האות יוצא צדיק סעף כ'.
(ב)	
And this illumination and drawing forth is the aspect of “scent,” as it is written: “And he shall smell in the fear of Hashem” (Isaiah 11:3).	והארה והמשכה זו היא בחינת ריח, כמו שכתוב (והריחו ביראת ה') (ישעיהו י"א ג').
And it is like a metaphor: just as scent is not the essence of the thing, but an illumination and drawing from it, so too this illumination extends from the Infinite Light, may He be blessed.	והוא למשל כמו שהריח אינו עצמות הדבר אלא הארה והמשכה ממנו – כך הארה זו מתפשטת מאור-אין-סוף ברוך-הוא.
And this measure is called “Arich Anpin” (Long Face), as it is written: “I will prolong My anger and for My praise I will restrain for you” (Isaiah 48:9).	ונקראת מדה זו אריך אנפין, כמו שכתוב "אאריך אפי". (והתלתי אהטם לך) (ישעיהו מ"ח ט').
As is written in the Idra Rabba (Zohar III, 130b): “To the Master of the Nose I pray, to the Master of the Nose I supplicate,” for this illumination is called the aspect of “nose,” which is the aspect of “scent.”	כמו שכתוב באדרא רבא (זהר ח"ג קל' ע"ב): "לבעל החוטם אני מתפלל, ולבעל החוטם אני מתחנן" – שהארה זו נקראת בחינת חוטם, והוא בחינת ריח.
And the Holy One, blessed be He, is called “Master of the Nose,” for He is the essence and source of the illumination that spreads from Him.	והקדוש-ברוך-הוא נקרא בעל החוטם, שהוא העצם ומקור הארה המתפשטת ממנו.
And this illumination is “longer than the measure of the land” (Job 11:9), and spreads from an exceedingly high place — that is, from the Infinite, blessed be He, Who is without limit, down to the lowest depths — the place of limitation.	והארה זו ארוכה מארץ מדה, ומתפשטת ממקום גבוה מאד, דהינו מאין-סוף ברוך-הוא שהוא בלי גבול, בבחינת מטה מטה מאד, מקום הגבול.

Alter Rebbe
Likkutei Torah
Parshas Shlach - וישלח יהושע

[And perhaps this is why it says in Midrash Rabbah (Bamidbar Rabbah, end of ch. 5) on the verse “I will restrain for you” — that “restrain (אָהַטֵם)” is like “seal,” as in “Set me as a seal,” which refers to drawing down light below. See also what is written about “the seal of the Holy One is Truth” in the explanation on the verse “These are the journeys...”].	ואַפֿשר לומר שְׁלַחן פֿרשוּ בְּרַבָּה בַּמִּדְבָּר סוף פֿרָק ה' על פֿסוק "אָהַטֵם לָךְ" – לְשׁוֹן חוֹתֶם, כְּמוֹ "שִׁימֵנִי כחוֹתֶם", שְׁזָהוּ עֵינֵן הַמְּשַׁכֵּת הָאוֹר לְמַטָּה; וּרְאָה מַה שֶּׁכְּתוּב מֵעֵינֵן "חוֹתֶמְךָ שֶׁל הַקָּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא – אֵמֶת", "...בְּבִיאוֹר עַל פֿסוק "אַלֶּה מִסְעִי".
Therefore, Arich Anpin (A”A) is called “Long of Face,” because it extends — in the aspect of the aforementioned scent — to clothe the soul in the garments of thought, speech, and action of the mitzvos and Torah.	וְלָכֵן נִקְרָא א”א – אַרִיכָא דְאַנְפִּין, שְׁמִתְאַרְךָ בְּבְחִינַת רִיחַ הַנֶּזְכֵּר לְעֵיל לְהַלְבִּישׁ הַנֶּשְׁמָה בְּבְחִינֹת מַחְשָׁבָה דְּבוּר וּמַעֲשֵׂה שֶׁל הַמִּצְוֹת וְהַתּוֹרָה.
[See what is written on this in the discourse on “These are the journeys...” regarding “Jordan [opposite] Jericho”; and Zohar Balak 256a on “by the scent of your garments...” and the discourse on “And now let the power of the Lord be great...”].	וּרְאָה מַה שֶּׁכְּתוּב מִזֶּה עַל פֿסוק "אַלֶּה מִסְעִי..." בְּעֵינֵין "נִרְדֵּן יַרְחוֹ"; וּבִזְהַר בְּלֶק דף קפ"ו ע"א עַל "בְּרִיחָא דְלְבוּשֵׁינֵינוּ..."; וּמַה שֶּׁכְּתוּב בְּסִדְרָה "וְעַתָּה יִגְדֵּל...".
And behold, the aspect of garments is drawn down through the aspect of “days.” For there are 365 days, which are 365 drawings — like the analogy of 365 sinews, through which blood and vitality extend from the heart to all the limbs.	וְהִנֵּה בְּחִינַת הַלְבוּשִׁין נִמְשָׁכִים עַל-יְדֵי בְּחִינַת יָמִים, שֵׁשׁ שְׁסִ"ה יָמִים – שֶׁהֵן שְׁסִ"ה הַמְּשַׁכּוֹת, כְּמוֹ הַמְּשַׁל שֵׁשׁ שְׁסִ"ה גִּידִין, שֶׁהֵדֶם וְהַחִיּוֹת הַיוֹצֵא מִן הַלֵּב לְכָל הַאֲבָרִים נִמְשָׁךְ דְּרָךְ הַגִּידִין.
[See discourse “To My horse among Pharaoh’s chariots” in Shir HaShirim] — for they are aspects of gevuros (severities), for a person needs to exert himself to overcome the Sitra Achra in these three aspects — so that his thought, speech, and action be devoted solely to Divine service.	וּרְאָה מַה שֶּׁכְּתוּב בְּדָה "לְסוֹסֹתַי בְּרַכְבִּי פֶרֶעַה" עַל [שִׁיר הַשִּׁירִים] – שֶׁהֵם בְּחִינַת גְּבוּרוֹת, שֶׁצָּרִיךְ הָאָדָם הַתְּגַבְּרוֹת לְהַתְגַּבֵּר לְאַכְפָּיָא לְסִטְרָא אַחְרָא בְּג' בְּחִינֹת אֱלוֹ – שִׁיְהִי כָּל בְּחִינֹת אֱלוֹ, דִּהְיֵנוּ מִחְשַׁבְתּוֹ וְדְבוּרוֹ וּמַעֲשָׁיו, לְעַבֹּדֶת ה' לְבַד.
[See Zohar III Pinchas 249b on the verse “Draw out and take...” — “What is ‘draw out’? Like one who draws from another domain to this one,” i.e. “Draw down the supernal days into the lower days” — and the supernal days are the 365 corresponding to the word “draw out” (מִשְׁכּוֹ)... See also Pardes, entry “Yemei Olam”; Zohar I Vayechi 247a on “seven days and seven days”; and Miketz 204b; and Bereishis 51b; and Sefer HaMa’amarim §141].	וּרְאָה בִּזְהַר ח"ג פִּינְחָס דף רמ"ט ע"ב עַל פֿסוק "מִשְׁכּוֹ וְקָחוּ" – מַאי "מִשְׁכּוֹ"? כְּמֵאן דְּמִשְׁךְ מֵאַתְר אַחְרָא לְאַתְרָא דָּא, "מִשְׁכּוֹ יוֹמִין עֵילָאִין לְגַבִּי יוֹמִין תַּתְּמָאִין", יוֹמִין עֵילָאִין אֵינֵן שְׁסִ"ה כְּחֻשְׁבוֹן "מִשְׁכּוֹ"...; וּרְאָה בְּפֶרֶד"ס עֶרֶךְ "יָמֵי עוֹלָם"; וּבִזְהַר ח"א וַיְחִי דף רמ"ז ע"א עַל "שִׁבְעַת יָמִים וְשִׁבְעַת יָמִים"; וּבְפֶרֶשֶׁת מִקֵּץ דף ר"ד ע"ב; וּבְפֶרֶשֶׁת בְּרֵאשִׁית דף נ"א ע"ב; וּבְסִפּוֹר **הַמֵּאמָרִים סִימָן קמ"א.

Alter Rebbe
Likkutei Torah
Parshas Shlach - וישלח יהושע

The general rule is: a person should direct his thought to contemplate that through his holy thought, he draws upon himself from above a garment for the soul.	כָּלֵל דְּמִלְתָּא – שְׂיָשִׁים הָאָדָם מִחֻשְׁבָּתוֹ לְהַתְּבוֹנוֹ, אֲשֶׁר בְּמִחֻשְׁבָּתוֹ הַקְּדוּשָׁה מִמִּשְׁיָד עָלָיו מִלְמַעְלָה בְּחִינַת לְבוּשׁ לְנִשְׁמָה.
And not that his intent should be in order to receive reward, but that through this, he be included in the Oneness, as mentioned above.	וְלֹא שֶׁתִּהְיֶה כְּוִנָּתוֹ עַל מְנַת לְקַבֵּל פָּרָס, רַק שֶׁעַל יְדֵי זֶה יֻכַּל לְהַכְלִיל בְּאַחַד, כְּנֻזָּכָר לְעֵיל.
And through this, his desire will constantly be not to separate from His unity, may He be blessed.	וּבִזְזָה יִהְיֶה תָּמִיד רְצוֹנוֹ שֶׁלֹּא לְהִפָּרֵד מֵאַחַדוֹתָיו יִתְבָּרַךְ.
And he should also contemplate the opposite — namely, evil thoughts, which are impure garments for the soul.	וַיִּתְּבוֹנוּ גַם-כֵּן בְּזֶה לְעוֹמֶת זֶה, דְּהִיְנוּ מִחֻשְׁבוֹת רָעוֹת, שֶׁהֵן לְבוּשִׁים טְמֵאִים לְנִשְׁמָה.
And not like the mistaken fools, who take it lightly to think foreign thoughts, since they are not an actual deed.	וְלֹא כְּטֹעוֹת הַפְּתָאִים – שֶׁקָּל בְּעֵינֵיהֶם לְחַשׁוֹב מִחֻשְׁבוֹת חוּץ, מֵאַחֵר שֶׁאֵינֶן לְמַעֲשֵׂה כָּלֵל.
And they also say, as our Sages taught: “A bad thought is not joined by Hashem to an act,” and all the more so, evil imaginings [alternative reading: meaningless wanderings], which are not even included in the category of bad thought.	וְגַם אוֹמְרִים כְּדַבְּרֵי רַז"ל: "מִחֻשְׁבָּה רָעָה – אֵין הַקְּדוּשָׁה-בְּרוּךְ-הוּא מִצְרֶפָה לְמַעֲשֵׂה", וְכֵלֵא-חֲחִיר הַרְהוּרִים רָעִים [נוֹסְחָא אַחֲרָת: בְּטָלִים], שֶׁאֵינֶם אֶפְלוּ בְּכָלֵל מִחֻשְׁבָּה רָעָה.
But in truth, the thought itself is a garment of impurity, which clothes and surrounds the soul from head to toe.	אָבֵל בְּאַמֶּת לְאַמְתּוֹ, הַמִּחֻשְׁבָּה בְּעֶצְמָהּ הִיא לְבוּשׁ הַטּוֹמְאָה, שֶׁמְלַבֶּשֶׁת וּמְקַפֶּת אֶת הַנִּשְׁמָה מֵרֹאשָׁה וְעַד רַגְלָהּ.
And the soul is then unable to be included in His Oneness, for it is a created being — and every created thing comes to be and perishes, and is very distant from the level of Oneness.	וְאֵינָה יְכוּלָה לְהַכְלִיל בְּאַחַדוֹתָיו, מֵאַחֵר שֶׁהִיא בְּחִינַת נִבְרָא, וְכָל נִבְרָא – הוּא וְנֶאֱפֵד, וְרַחוּק מְאֹד מִבְּחִינַת אֶחָד.
Therefore, one should regard a foreign thought as truly the most severe form of idol worship — since through it, he separates from the unity of Hashem, may He be blessed.	לְכֵן יִהְיֶה בְּעֵינָיו מִחֻשְׁבַּת חוּץ – כְּעִבּוּדָה זָרָה הַיּוֹתֵר חֲמוּרָה מִמֶּשׁ, מֵאַחֵר שֶׁבִּזְזָה נִפְרֵד מֵאַחַדוֹתָיו יִתְבָּרַךְ.
And he should be among “the masters of accounting,” thinking every single day about how many, many thoughts passed through him that day — for thoughts are garments, as stated above.	וַיִּהְיֶה מִמְּאַרֵי דְחֻשְׁבָּנָא, לְחַשׁוֹב בְּכָל יוֹם וְיוֹם מִמֶּשׁ – כְּמָה וְכְמָה מִחֻשְׁבוֹת שֶׁעָבְרוּ בּוֹ בְּיוֹם, שֶׁהַמִּחֻשְׁבוֹת הֵם לְבוּשִׁין, כְּנֻזָּכָר לְעֵיל.
And this is [the meaning of the verse] “Days were formed and none among them was One” (Psalms 139:16) — which Adam said after he ate from the Tree of Knowledge: “My unshaped form Your eyes saw.”	וְזֶהוּ "יָמִים יּוֹצְרוּ וְלֹא אֶחָד בָּהֶם" (תְּהִלִּים קל"ט:ט"ז) – שֶׁאָמַר אָדָם הָרָאשׁוֹן אַחֵר שֶׁאָכַל מִעֵץ הַדַּעַת: "גָּלְמִי" – "רָאוּ עֵינֶיךָ".
Meaning: I saw myself naked, without garment — like an unformed lump, as it is written: “For I am naked.”	פִּירוּשׁ: רָאִיתִי אֶת עֶצְמִי עִירֹם בְּלֹא לְבוּשׁ, כְּמוֹ גֶּלֶם, (כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב: "כִּי עִירֹם אָנֹכִי" (בְּרֵאשִׁית ג':י).

Alter Rebbe

Likkutei Torah

Parshas Shlach - וישלח יהושע

And he said, "Days were formed" — meaning, You gave me days, which are garments, in which to clothe the soul — in order to draw through them the aspect of Oneness.	ואמר: "ימים יוצרו", פירוש: נתת לי ימים, בחינת לבושין, להלביש בהם הנשמה, להמשיך על-ידי-כן בחינת אחד.
"But not one among them" — meaning, I am the one who did not draw down through them the aspect of "One."	ולא אחד בהם, פירוש: שאני הוא, שלא המשכתי בהם בחינת אחד.
[See on the verse "Golmi ra'u einecha" in Sanhedrin 38a; Bereishis Rabbah 24:6; Parshas Tazria ch. 14; Zohar I Bereishis 55b; Lech Lecha 94b; Yamin Yutzaru – Vayeira 99a, Chayei Sarah 121b; and Ramaz there, Vayechi 224a, 233b].	וראה בענין הפסוק "גלמי ראו עיניך" — סנהדרין ל"ח ע"א; בראשית רבה רפ"ח פ"כ"ד; תזריע פרק י"ד; זוהר ח"א בראשית נ"ה ב'; לך לך צ"ד ע"ב; על "ימים יוצרו" — וירא צ"ט ע"א, חיי שרה קכ"א ע"ב; [ובהרמ"ז שם, ויחי דרכ"ד ע"א, דרל"ג ב']
And this is the concept of the spies that Yehoshua sent to spy out Yericho — meaning, the aspect of "scent," as mentioned above, to scout and discern the level of garments that derive from this aspect of "scent."	ונהו בחינת מרגלים ששלח יהושע לרגל את יריחו, דהינו בחינת ריח הנזכר לעיל, לרגל ולהבחין בחינת הלבושין שמבחינת ריח הנ"ל
[See what is written on this in Parshas Chayei Sarah, in the discourse beginning "See Etz Chaim, Sha'ar 49, chapter 5"].	וראה מה שכתוב מזה בפרשת חיי שרה, בד"ה "עין"] [בעץ חיים שער מ"ט פרק ה']
And the level of the spies that Moshe sent to scout the land of Canaan — that is, to examine the essence of love and awe (ahavah and yirah) — this is only possible in the level of Moshe, the aspect of the sun, which is from chochmah (wisdom), as our Sages said: "The face of Moshe was like the face of the sun."	ובחינת מרגלים ששלח משה לתור את ארץ כנען, דהינו לבחון את מהות אהבה ויראה — זהו אי אפשר אלא בבחינת משה, בחינת חמה שהיא מחכמה, "כמאמר ז"ל 'פני משה כפני חמה
And it is not equal for every soul — therefore, there was no command about this for every person, as our Sages said: "I am not commanding you." (See Tanya, chapter 14.)	ואינו שווה לכל נפש, ולכן לא היה צווי על זה לכל אדם, כמאמר רז"ל: "אני איני מצוה לך" (וראה בספר [התניא פרק י"ד
But the level of the spies that Yehoshua sent — every person has this: to spy and reflect so that his soul not remain naked, without garments — which are the thoughts of Torah and mitzvos, as explained above.	מה שאין-כן בחינת המרגלים ששלח יהושע — יש לכל אדם, לרגל ולהחשב שלא תהיה נשמתו עירם בלי לבושין, שהם מחשבות התורה והמצוות, כנ"ל

Alter Rebbe
Likkutei Torah
Parshas Shlach - וַיִּשְׁלַח יְהוֹשֻׁעַ

And in Midrash Rabbah this is referenced in the beginning of Parshas Shelach: “And Yehoshua sent...” (See Ruth Rabbah, beginning of ch. 2: “These are the yotzrim — the spies”; Zohar II, end of Terumah; Safra D’Tzniusa, end of ch. 4; Zohar III, Acharei 60b and 62b; Parshas Shelach 160b; and see Shnei Luchos HaBris, Parshas Beshalach 314b, s.v. “Omnam.”)	וּבְרָבוֹת גִּזְכָּר עֲנִנָן "וַיִּשְׁלַח יְהוֹשֻׁעַ" רִישׁ פְּרָשַׁת שְׁלַח. בְּרוֹת רִישׁ פָּרָק ב': "הֵם הַיּוֹצְרִים – אֱלֹו הַמְּרַגְלִים", הַדָּ"ה "וַיִּשְׁלַח יְהוֹשֻׁעַ" כו'; זֶהר ח"ב סוֹף תְּרוּמָה; סִפְרָא דְצִנְיָעוּתָא סוֹף פָּרָק ד'; ח"ג אַחֲרֵי ס"ד ע"ב וס"ב ב'; פְּרָשַׁת שְׁלַח ק"ס ע"ב; וְרָאָה בִּשְׁנֵי לִוְחֹת הַבְּרִית "...פְּרָשַׁת בְּשַׁלַּח דָּף שִׁי"ד ע"ב ד"ה "אֶמְנָם".
And one may suggest that the Midrash's interpretation of “the yotzrim” is based on what was mentioned earlier — that they are spies over the aspect of “days were formed” (Psalms 139:16), and also over the verse: “And Hashem Elokim formed (וַיַּצֵּר) man,” with two yuds.	וְאֶפְשָׁר לומר שִׁפְירוֹשׁ הַרְבוֹת "הֵם הַיּוֹצְרִים" הוּא עַל פִּי מַה שֶּׁנֶּאֱמַר לְמַעַלָּה – שֶׁהֵם מְרַגְלִים לְבַחֲיַנַּת "יָמִים יוֹצְרוֹ", גַּם לְבַחֲיַנַּת "וַיַּצֵּר ה' אֱלֹקִים אֶת הָאָדָם", "וַיַּצֵּר" בִּשְׁנֵי יו"דִין.
And the Midrash in Bereishis Rabbah (14:9) explains: “Two formations — the good inclination and the evil inclination.” The evil inclination must be bent and nullified to the good inclination.	שִׁפְרִישׁוֹ בְּרָבוֹת בְּרֵאשִׁית (ר"פ י"ד): "שְׁנֵי יִצְרִים – יֵצֶר טוֹב וְיֵצֶר רָע". וְצָרִיד שֶׁהַיֵּצֶר הָרָע יִהְיֶה כְּפוּף וּבָטֵל לַיֵּצֶר הַטוֹב.
Therefore, one of the yuds is marked and expressed, and the other is hidden — to hint that Hashem desires the evil inclination to be included in and subdued by the good inclination.	וְלָכֵן אֶחָד מֵהַיּו"דִין נִקְוֶה וְנוֹכַח, וְהַשְׁנִי נִסְתָּר – רָמַז שֶׁחֶפֶץ ה' שִׁיְהִיָּה הַיֵּצֶר הָרָע נִכְלָל בַּיֵּצֶר הַטוֹב וְנִכְפָּף לוֹ.
So writes the Ramaz in Parshas Tazria (Zohar I, 46b), that this subjugation is through guarding thought, speech, and action — as it is written about beinonim (Tanya, ch. 12–14).	כָּכָה כָּתַב הַרַמַּז בְּפֶרֶשַׁת תְּזַרְיָע (זֶהר ח"א דף מ"ו ע"ב) – שֶׁהַכְּנָעָה הַזֹּאת הִיא עַל־יְדֵי שְׁמִירַת הַמַּחְשְׁבָה דְּבוֹר וּמַעֲשֶׂה, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב בְּעֵנִין הַבֵּינוֹנִים.
And this is what is meant by “the yotzrim” — that they are the spies and messengers to discern the level of garments of machshavah, dibbur, and ma’aseh.	וְעַל זֶה נֶאֱמַר: "הֵם הַיּוֹצְרִים" – שֶׁהֵם הַמְּרַגְלִים וְהַשְׁלִיחִים לְהַבְחִין בַּחֲיַנַּת הַלְבוּשִׁים דְּמַחְשְׁבָה דְּבוֹר וּמַעֲשֶׂה.
And according to the simple meaning of the Midrash — that “yotzrim” is from the language of potters of earthen vessels, as it says “spies, silently (charash)” — this can be understood by what is written in Ma’areches HaAlef-Beis (s.v. peh, section 50): that the “small flasks” Yaakov returned for were sparks that fell in the shattering of the vessels from the world of Tohu.	וְלִפִּי פֶשֶׁטוֹ שֶׁל הַמִּדְרָשׁ, דְּפִירֵשׁ: "הֵם הַיּוֹצְרִים" – לְשׁוֹן יוֹצֵר כְּלֵי חֶרֶשׁ, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב: "מְרַגְלִים חֶרֶשׁ" – יֵשׁ לומר עַל־פִּי מַה שֶּׁכָּתוּב בְּמֵאֲרֶכֶת הָאֵל"ף־בֵּית אוֹת פ"א סעיף ג': "פָּכִים קִטְנִים שֶׁחֲזָרוּ עֲלֵיהֶם יַעֲקֹב – הֵם". נִיּוּצוֹת שֶׁנִּפְּלוּ בְּשִׁבְרֵת הַכִּלִּים מֵעוֹלָם הַתְּהוֹ.
And it is known that through mitzvos, one elevates those fallen sparks back to their root — and therefore “they are the yotzrim,” i.e., the vessels.	וְיָדוּעַ שֶׁעַל־יְדֵי הַמִּצְוֹת מַעֲלִים אֶת הַנִּיּוּצוֹת הַנִּזְכָּרִים לִישְׁרָשָׁם, וְעַל כֵּן "הֵם הַיּוֹצְרִים" – הַכִּלִּים הַנִּזְכָּרִים.

Alter Rebbe
Likkutei Torah
Parshas Shlach - וישלח יהושע

As it is also written: “We are the clay and You are our potter” (Yeshayahu 64:7). See also Midrash Rabbah Ki Tisa ch. 46, and Bereishis Rabbah ch. 14 on the verse “as the vessel of a potter.”	וגם כמו שכתוב: "אֲנַחְנוּ הַחֹמֶר וְאַתָּה יוֹצְרֵנוּ" (ישעיהו ס"ד:ז). וראה מזה ברבות כי תשא פרק מ"ו; וברבות "בראשית פרק י"ד על פסוק "כְּכֵלִי יוֹצֵר".
And this is [why it says] “the yotzrim” — and not “vessels of clay,” because it’s not written “as vessels of clay,” but “as the vessels of a potter.”	ונהו: "הם היוצרים", ולא כלי חרש – כי אין כתוב כאן "כְּכֵלִי חֶרֶשׁ", אלא "כְּכֵלִי יוֹצֵר".
Thus, one cannot interpret “spies, charash” as potters — rather, “charash” here means “thought,” as in the verse: “Do not plot (tacharosh) against your neighbor” (Proverbs 3:29).	ואי אפשר לומר כן פירוש "מרגלים חרש", אלא פירוש "חרש" – לשון מחשבה, כמו שכתוב: "אל תחרוש על רעה" (משלי ג' כ"ט).
That is, one must be among “masters of accounting,” reflecting constantly on guarding the soul’s garments of machshavah, dibbur, and ma’aseh — that they be in the state of “a pleasing aroma” to Hashem, as explained above.	הינו, שצריך להיות ממארי דחשבונא, ולחשב תמיד על שמירת לבושי הנפש – מחשבה דבור ומעשה – שיהיו בבחינת "ריח ניחוח לה", כנ"ל.
See also the discourse “Therefore the rulers say: Come, calculate...” (Bamidbar Rabbah 22:6).	וראה מה שכתוב בד"ה "על כן יאמרו המושלים באו חשבון" כו'.
And “charash” also implies silence, as Rashi explains on the Midrash: “Binding sheaves in silence — the silence of Imma (the supernal mother) stood up.”	ו"חרש" גם כן ענין שתיקה, בדפירש רש"י על מה שכתוב ברבות פרשת וישב פרק ד' על פסוק: "מֵאֲלֵמִים אֶלְמִים" – משתוקיתא דאימא קמה.
And likewise in Esther Rabbah on the verse “For Esther would not reveal...”: “Yashefeh (Yesh peh) — she had a mouth, but was silent.”	וכן ברבות באסתהר על פסוק "אין אסתהר מגדת...": "ישפה – יש פה ושותק" כו'.
See also Rambam’s commentary to Avos, ch. 1, on the Mishnah: “I found nothing better for the body than silence.”	וראה בפירוש המשניות לרמב"ם, סוף פרק ק' דאבות, "על המשנה: "ולא מצאתי לגוף טוב מן השתיקה".

[NOTE Summary:

The Alter Rebbe compares the two missions of spies: those Moshe sent and those sent by Yehoshua. Moshe’s spies were dispatched to investigate the essence of *ahavah* and *yirah*—love and fear of G-d—levels only accessible to rare souls like Moshe, whose face shone like the sun. This level is rooted in Divine wisdom (chochmah), and thus, there was no universal command to emulate it.

By contrast, the spies Yehoshua sent represent a task accessible to all: to examine one’s *levushim*—the spiritual garments of thought, speech, and action—ensuring the soul is not left naked, without spiritual expression. These garments derive from proper engagement with Torah and mitzvos. The Midrash’s use of the term *yotzrim* (artisans or shapers) for these spies connects with the idea that a person must shape and refine themselves through Divine service.

Alter Rebbe

Likkutei Torah

Parshas Shlach - וַיִּשְׁלַח יְהוָה אֶת מֹשֶׁה

He further aligns the concept with the dual *yetzer* (impulse), good and evil, as alluded to in the double “yud” of וַיִּצְרָה. The evil impulse must be subdued to serve holiness, and this is achieved by guarding one’s inner garments. The discourse also explores “charash” (silence or thought), linking the spies’ secretive mission to silent introspection and control. Ultimately, each person must become a *baal cheshbon*—a master of spiritual accounting—monitoring every thought to avoid spiritual “nakedness” and ensure unity with Hashem.

Practical Takeaway:

Every person must become their own “spy” and “artisan,” constantly assessing the purity of their thoughts, speech, and actions. This self-examination ensures that the soul is clothed in garments worthy of Divine unity. While higher meditations may be reserved for spiritual giants, every Jew is empowered and responsible to maintain inner integrity, turning each day into a garment woven with awareness, discipline, and holiness. The mind is not a neutral space—thoughts shape the soul’s form. One must guard their thoughts as zealously as deeds.

Chassidic Story (with source):

Once, the Alter Rebbe overheard a chassid who was visiting him say aloud to another, “I had an improper thought, but it’s only a thought — no harm done.” The Alter Rebbe turned sharply and said, “You think thoughts are nothing? A thought is a *garment* for the soul. Just as a fine robe ennoble its wearer, a tattered one disgraces him. And would you enter the presence of a king in torn clothes?”

The chassid later wrote in a letter (preserved in the *Igros Kodesh*) that this moment changed his life: “From that day on, I began guarding my thoughts like my limbs.”

(Source: *Igros Kodesh Admor HaZaken*, letter 21; see also *Toras Chayim* Shemos 349b, “Mah Tov.”) END NOTE]